

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעלת החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חיסוים.

מידע שהוגש על ידי התובעים

התובע (שם חסוי 1)

התובע (שם חסוי 1) הגיש מספר טופסי תביעה בהם זיהה את בעלת החשבון כדודתו מצד אביו, Renate Meier, אשר נולדה ב- 29 באפריל 1931 ב-Gambach, גרמניה. התובע (שם חסוי 1) ציין שלדודתו, שהיתה בתם של (שם חסוי) ו- (שם חסוי), היתה אחות בשם (שם חסוי) ואח בשם (שם חסוי), שהינו אבי התובע (שם חסוי 1). התובע (שם חסוי 1) ציין שדודתו, שהיתה יהודיה, נספתה ב- 1943 באושוויץ, ושכל המשפחה שלה רק אחיה, אבי התובע (שם חסוי 1) שרד את השואה. התובע (שם חסוי 1) ציין שאביו נפטר ב- 1955 בלונדון, אנגליה. כביסוס לתביעתו, התובע (שם חסוי 1) הגיש כמה מסמכים, הכוללים: (1) את תעודת הלידה של Renate Meier, בה צוין שהיא נולדה ב- Gambach ב- 29 באפריל 1931, ושהוריה היו (שם חסוי) ו- (שם חסוי); (2) את תעודת הלידה של (שם חסוי), המראה שהוריו היו (שם חסוי) ו- (שם חסוי); ו- (3) את תעודת הלידה שלו, בה צויין שאביו היה (שם חסוי). התובע (שם חסוי 1) ציין כי נולד ב- 27 באוקטובר 1955 בלונדון. התובע (שם חסוי 1) מייצג את אמו, (שם חסוי 2), אשר נולדה ב- 12 בפברואר 1932 בלונדון.

התובע (שם חסוי 3)

התובע (שם חסוי 3) הגיש ארבעה טופסי תביעה בהם זיהה את בעלת החשבון כסבתו מצד אמו, Renate Löb (Loeb), מבית Mayer (Maier), אשר נולדה ב- 1894 במינכן, גרמניה, ואשר היתה בתם של (שם חסוי) ו- (שם חסוי). מבית (שם חסוי). התובע (שם חסוי 3) ציין שבערך ב- 1934, Renate Mayer נסעה לציריך, שוויץ, על מנת להפקיד כסף בחשבון בנק שוויצרי בשם אמה, (שם חסוי), ודודתה, (שם חסוי). התובע (שם חסוי 3) הוסיף שעקב מותה של (שם חסוי) ב- 1935, Renate Mayer ירשה את נכסיה של אמה. התובע (שם חסוי 3) ציין שאמו, (שם חסוי), מבית (שם חסוי), היתה בתה של Renate Mayer, ושהם התגוררו בגרמניה עד שברחו לפלסטין ב- 1939. התובע (שם חסוי 3) הוסיף שסבתו, שהיתה יהודיה, נפטרה במינכן ב- 1952 בזמן שנסתה לקבל מידע ומסמכים בנוגע לנכסיה וחשבונותיה. התובע (שם חסוי 3) ציין כי נולד ב- 12 באוקטובר 1946, בתל אביב, פלסטין (היום ישראל). התובע (שם חסוי 3) מייצג את אחותו (שם חסוי 4).

התובע (שם חסוי 3) הגיש לבית המשפט שני שאלונים ראשונים ב- 1999, בהם תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי על שם (שם חסוי) ו- (שם חסוי).

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות רשימת חשבונות שהוכנה על ידי המבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבונות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP"). לפי רשומות אלה, בעלת החשבון היתה Renate Meier. אין ברשומות הבנק מידע לגבי מקום המגורים של בעלת החשבון. לפי רשומות הבנק, לבעלת החשבון היה חשבון חיסכון/פנקס חיסכון, מס' 240.000.117-3. רשומות הבנק מראות שהבנק קבע שהחשבון רדום והעביר אותו לחשבון מושהה ב- 31 בדצמבר 1971. שווי החשבון ביום העברתו היה 9.45 פרנקים שוויצריים. החשבון נשאר בחשבון המושהה של הבנק.

בדיקת ה- CRT

אחוד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה-CRT. במקרה הנוכחי, ה-CRT קובע כי יש לאחד את חמשת התביעות של התובעים בהליך אחד.

זיהוי בעלת החשבון

שמה של דודתו של התובע (שם חסוי 1) ושמה של סבתו של התובע (שם חסוי 3) מתאימים לשם שלא פורסם לגבי בעלת החשבון⁵. ה-CRT מציין שרשומות הבנק לא כוללות שום מידע ספציפי לגבי בעלת החשבון מלבד שמה. כביסוס לתביעתו, התובע (שם חסוי 1) הגיש את תעודת הלידה של Renate Meier, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהיא בעלת החשבון נקראה באותו שם שמופיע ברשומות הבנק כשמה של בעלת החשבון.

ה-CRT מציין שהתובע (שם חסוי 3) הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב-1999 בו תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי על שם אחד מבני משפחת (שם חסוי), (שם חסוי), לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת וועדת ICEP, בה אותרו חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו שייכים לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"). הדבר מלמד כי התובע (שם חסוי 3) ביסס את תביעתו לא רק על כך שלבעלת החשבון המופיעה ברשימת ICEP שם זהה לקרובת משפחתו, אלא על קרבה משפחתית שהיתה ידועה לו לפני פרסום רשימת ICEP. האמור לעיל גם מלמד שלתובע (שם חסוי 3) היתה סיבה להאמין שקרובת משפחתו היתה בעלת חשבון בנק בשוויץ לפני פרסום רשימת ICEP. האמור תומך במהימנות המידע שמסר התובע (שם חסוי 3).

ה-CRT מציין שקרובת משפחתו של התובע (שם חסוי 1) וקרובת משפחתו של התובע (שם חסוי 3) אינן אותו אדם. למרות זאת, מכיון שהתובעים זיהו את כל המידע שפורסם ושלא פורסם לגבי בעלת החשבון, הכלול ברשומות הבנק; מכיון שהמידע שהוגש על ידי כל אחד מן התובעים תומך ולא סותר כלל את המידע הכלול ברשומות הבנק; מכיון שאין מידע נוסף ברשומות הבנק שהיה מאפשר ל-CRT לקבוע את זהות בעל החשבון; ומכיון שלא הוגשו תביעות נוספות לחשבון זה, הכרעתו של ה-CRT היא שהתובע (שם חסוי 1) והתובע (שם חסוי 3) זיהו באופן סביר את בעלת החשבון.

מעמד של בעלת החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובעים הוכיחו באופן סביר שבעלת החשבון היתה קורבן של רדיפות הנאצים. התובע (שם חסוי 1) ציין שבעלת החשבון היתה יהודיה ושנספתה באושוויץ. התובע (שם חסוי 3) ציין שבעלת החשבון היתה יהודיה ושברחה מגרמניה הנאצית ב-1939.

הקשר המשפחתי של התובעים עם בעלת החשבון

התובעים הוכיחו באופן סביר שבעלת החשבון היתה קרובת משפחותיהם כאשר מסרו מידע ספציפי ומסמכים, המוכיחים שבעלת החשבון היתה דודתו של התובע (שם חסוי 1) או סבתו של התובע (שם חסוי 3). התובע (שם חסוי 1) הגיש כמה מסמכים, הכוללים: (1) את תעודת הלידה של Renate Meier, בה צוין שהוריה היו (שם חסוי) ו- (שם חסוי).

⁵ ה-CRT מציין ששם המשפחה של קרובת המשפחה של התובע (שם חסוי 3) הינו Mayer, אבל ברשומות הבנק שם בעל החשבון נרשם כ-Meier. מכיון שבגרמנית ניתן לכתוב את השם Mayer בכל מני דרכים, לדוגמה Meyer, Meier ו-Maier, ה-CRT קובע כי הדבר לא משנה מהותית את זיהוי בעלת החשבון על ידי התובע (שם חסוי 3), במיוחד במקרה דנן, בו הרשום היחיד בו מופיע שמה של בעלת החשבון הינו תדפיס שהוכן על ידי המבקרים שחקרו את הבנק הזה. לבסוף, התובע (שם חסוי 3) ציין בטופס תביעתו שייתכן שקרובי משפחתו השתמשו בגירסה Maier.

חסוי); (2) את תעודת הלידה של (שם חסוי), המראה שההוריו היו (שם חסוי) ו- (שם חסוי); ו- (3) את תעודת הלידה שלו, בה צויין שאביו היה (שם חסוי). ה- CRT מציין ששני התובעים זיהו את השם שלא פורסם של בעלת החשבון; ושהתובע (שם חסוי 3) הגיש לבית המשפט שאלונים ראשונים ב- 1999, בהם זיהה כמה חברי משפחת (שם חסוי) אשר בבעלותם היה החשבון בנק בשוויץ.

אין כל מידע לפיו לבעלת החשבון יורשים נוספים בחיים, מלבד האנשים המיוצגים על ידי התובעים.

בעניין תשלום יתרת החשבון

רשומות הבנק מראות שהבנק העביר את חשבון החיסכון/פנקס החיסכון לחשבון מושהה ב- 31 בדצמבר 1971. החשבון נשאר בחשבון המושהה של הבנק.

הבסיס למענק

ה- CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובעים. ראשית, התביעות הינן קבילות בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובע (שם חסוי 1) הוכיח כי סביר שבעלת החשבון היתה זודתו מצד אביו, והתובע (שם חסוי 3) הוכיח כי סביר שבעלת החשבון היתה סבתו מצד אמו, וקירבות אלה מצדיקות את המענק. שלישית, ה- CRT קבע כי סביר שבעלת החשבון או יורשיה לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעלת החשבון היה חשבון חיסכון/פנקס חיסכון. רשומות הבנק מראות שב- 31 בדצמבר 1971 היתרה בחשבון היתה 9.45 פרנקים שוויצרים. בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין, לסכום זה יש להוסיף 405.00 פרנקים שוויצרים, המשקפים עמלות בנק מקובלות בהן החשבון חויב בין 1945 ו- 1971. לפי כך, השווי המעודכן הינו 414.45 פרנקים שוויצרים. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון חיסכון/פנקס חיסכון אינו מגיע ל- 830.00 פרנקים שוויצרים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון ייקבע ל- 830.00 פרנקים שוויצרים. השווי הנוכחי של סכום המענק נקבע על ידי הכפלת הסכום כפי שנקבע בהתאם לסעיף 29 במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הסופי של המענק הוא 10,375.00 פרנקים שוויצרים.

חלוקת המענק

בהתאם לסעיף 26 של סדרי הדין, במקרים בהם לא ניתן לקבוע במדויק את זהותו של בעל החשבון בשל המידע המוגבל הנמצא ברשומות הבנק, ובמקרה בו מספר תובעים בלתי קשורים הוכיחו קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון, יעניק ה- CRT את החלק היחסי מן הסכום המלא שבחשבון לכל תובע או לכל קבוצה של תובעים אשר היו זכאים לו על פי סדרי דין אלה לולא היה המידע ברשומות הבנק כה מוגבל. במקרה הנוכחי, כל תובע הוכיח קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון. לכן, התובע (שם חסוי 1) זכאי לקבל חצי מהסכום הכולל של המענק, והתובע (שם חסוי 3) זכאי לקבל חצי מהסכום הכולל של המענק.

בהתאם לסעיף 23(1)(ג) של סדרי הדין, אם בן הזוג של בעלת החשבון לא הגיש תביעה, יינתן המענק למי מצאצאי בעלת החשבון, אשר הגישו תביעה, בחלקים שווים לפי פרנטלות (כללי קדימות ע"פ בתי אב). במקרה דנן, התובע (שם חסוי 1) מייצג את אמו, (שם חסוי 2), אשר הינה קשורה לבעלת החשבון דרך נישואין בלבד. לכן, (שם חסוי 2) אינה זכאית כלל למענק והתובע Meier זכאי לקבל חצי מהסכום הכולל של המענק.

בנוגע לחלקו של התובע (שם חסוי 3) במענק, במקרה דנן, התובע (שם חסוי 3) מייצג את אחותו, Dorit (שם חסוי 4). לכן, התובע (שם חסוי 3) זכאי לקבל רבע מהסכום הכולל של המענק, ו- Dorit (שם חסוי 4) זכאית לקבל רבע מהסכום הכולל של המענק.

הקף המענק

תשומת לב התובעים לכך כי, בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהם כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתם לתבוע. הקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה-CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
30 נובמבר 2005